

Sons and Daughters of God

By Elder Rubén V. Alliaud
Of the Seventy

Jumalan poikia ja tyttäriä

Vanhin Rubén V. Alliaud
seitsemänkymmenen koorumista

October 2024 general conference

We truly believe that we are all literally the children of God, and because of that, we have the potential to become like Him.

Today I would like to address one of the most joyful, glorious, and powerful gospel truths that God has revealed. At the same time, it is ironically one for which we have been criticized. An experience I had some years ago profoundly deepened my appreciation for this gospel truth.

As a representative of the Church, I was once invited to a religious conference where it was announced that from that moment on they would recognize as valid all baptisms performed by almost all other Christian churches, as long as the ordinance was done with water and in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost. Then it was explained that this policy did not apply to baptisms performed by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

After the conference I was able to delve deeper into the reasons for that exception with the leader in charge of the announcement. We had a wonderful and insightful conversation.

In short, he explained to me that that exception had primarily to do with our particular beliefs about the Godhead, which other Christian denominations often refer to as the Trinity. I expressed my appreciation for him taking the time to explain to me his beliefs and the policy of his church. At the end of our conversation, we hugged and then said goodbye.

As I later contemplated our discussion,

Me todella uskomme, että me kaikki olemme kirjaimellisesti Jumalan lapsia, ja siksi meillä on mahdollisuus tulla Hänen kaltaisikseen.

Tänään haluaisin puhua yhdestä evankeliumin riemullisimmista, loistavimmista ja voimallisimmista totuuksista, mitä Jumala on ilmoittanut. Samalla se on – ironista kyllä – sellainen, josta meitä on arvosteltu. Eräs kokemus, joka minulla oli joitakin vuosia sitten, vahvisti syvästi arvostustani tätä evankeliumin totuutta kohtaan.

Kirkon edustajana minut kutsuttiin kerran erääseen uskontokonferenssiin, jossa ilmoitettiin, että siitä hetkestä lähtien he tunnustaisivat päteviksi kaikki kasteet, joita miltei kaikki muut kristilliset kirkot suorittavat, kunhan toimitus tehtäisiin vedellä sekä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Sitten selitettiin, että tämä menettelytapa ei koskenut Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon suorittamia kasteita.

Konferenssin jälkeen sain tilaisuuden paneutua syvällisemmin tuon poikkeuksen syihin ilmoituksesta vastanneen johtohenkilön kanssa. Meillä oli suurenmoinen ja näkemystä tuova keskustelu.

Lyhyesti sanottuna hän selitti minulle, että tuo poikkeus liittyi pääasiassa erityisiin uskonkäsityksiimme jumaluudesta, johon muut kristilliset kirkkokunnat viittaavat useasti sanalla kolminaisuus. Ilmaisain kiitollisuuteni siitä, että hän käytti aikaa selittääkseen minulle uskonkäsityksiään ja kirkkonsa menettelytapoja. Keskustelumme päätteeni halasimme ja sitten hyvästelimme.

Kun myöhemmin pohdin keskusteluamme,

what this leader said about Latter-day Saints not understanding what he called the “mystery of the Trinity” stayed in my mind. What was he referring to? Well, it had to do with our understanding of the nature of God. We believe that God the Father “is an exalted man” with a glorified “body of flesh and bones as tangible as man’s; [and] the Son also.” Thus, every time we talk about the nature of God, in some way, somehow, we are also talking about our own nature.

And this is true not only because we all were made “in [His] image, after [His] likeness,” but also because, as the Psalmist recorded, God said, “Ye are gods; and all of you are children of the most High.” This is for us a precious doctrine now recovered with the advent of the Restoration. In summary, it is nothing more or less than what our missionaries teach as the first lesson, first paragraph, first line: “God is our Heavenly Father, and we are His children.”

Now, you might say, “But many people believe we are children of God.” Yes, that is true, but their understanding may be a little different from the implication of its deeper meaning that we affirm. For Latter-day Saints, this teaching is not metaphorical. Rather, we truly believe that we are all literally the children of God. He is “the Father of [our] spirits,” and because of that, we have the potential to become like Him, which seems to be inconceivable to some.

It has now been over 200 years since the First Vision opened the doors to the Restoration. At the time, young Joseph Smith sought guidance from heaven to know what church to join. Through the revelation he received that day, and in later revelations given to him, the Prophet Joseph obtained knowledge about the nature of God and our relationship to Him as His children.

Because of that, we learn more clearly that our Heavenly Father has taught this precious doctrine from the very beginning. Allow me to cite at least two accounts from the scriptures to illustrate this.

You might remember God’s instructions to Moses as recorded in the Pearl of Great Price.

We read that “God spake unto Moses, saying: Behold, I am the Lord God Almighty, and End-

mielessäni pysyi se, mitä tämä johtohenkilö oli sanonut siitä, etteivät myöhempien aikojen pyhät ymmärrä asiaa, josta hän käytti nimitystä ”kolminaisuuden mysteeri”. Mihin hän viittasi? No, se liittyi siihen, miten ymmärrämme Jumalan luonteen. Me uskomme, että Isä Jumala ”on korotettu ihminen”, jolla on kirkastettu ”liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; [ja] Pojalla myös”. Siten joka kerta kun puhumme Jumalan luonteesta, me puhumme jollakin tavalla, jotenkin myös omasta luonnostamme.

Ja tämä on totta ei pelkästään siksi, että meidät kaikki on tehty Hänen kuvakseen, Hänen kaltaisekseen, vaan myös siksi, että Jumala on sanonut, kuten psalminkirjoittaja kirjoitti: ”Olette jumalia, kaikki tyynni Korkeimman poikia.” Tämä on meille kallisarvoinen oppi, joka on nyt palautettu ennalleen palautuksen myötä. Lyhyesti sanottuna se ei ole enempää eikä vähempää kuin se, mitä lähetyssaarnaajamme opettavat ensimmäisenä opetuksena, ensimmäisessä kappaleessa, ensimmäisellä rivillä: ”Jumala on meidän taivaallinen Isämme, ja me olemme Hänen lapsiaan.”

Saatatte sanoa: ”Mutta monet ihmiset uskovat meidän olevan Jumalan lapsia.” Kyllä, se on totta, mutta heidän käsityksensä voi olla hieman erilainen kuin tuon ilmauksen syvempi merkitys, jonka me vahvistamme. Myöhempien aikojen pyhille tämä opetus ei ole vertauskuvallinen. Sen sijaan me todella uskomme, että me kaikki olemme kirjaimellisesti Jumalan lapsia. Hän on meidän henkemme Isä, ja siksi meillä on mahdollisuus tulla Hänen kaltaisikseen, mikä tuntuu joistakuista käsittämättömältä.

Nyt on kulunut yli 200 vuotta siitä, kun ensimmäinen näky avasi ovet palautukselle. Tuolloin nuori Joseph Smith etsi taivaasta opastusta, jotta hän tietäisi, mihin kirkkoon liittyä. Sinä päivänä saamansa ilmoituksenja myöhemmin saamiensa ilmoitustenmyötä profeetta Joseph sai tietoa Jumalan luonteesta ja meidän suhteestamme Häneen Hänen lapsinaan.

Sen ansiosta me opimme selvemmin, että taivaallinen Isämme on opettanut tätä kallisarvoista oppia aivan alusta asti. Saanen mainita ainakin kaksi kertomusta pyhistä kirjoituksista havainnollistamaan tätä.

Saatatte muistaa Jumalan Moosekselle antaman opetuksen, kuten se on tallennettu Kallisarvoiseen helmeen.

Siellä sanotaan: ”Ja Jumala puhui Moosekselle sanoen: Katso, minä olen Herra Jumala

less is my name.” In other words, Moses, I want you to know who I am. Then He added, “And, behold, thou art my son.” Later he said, “And I have a work for thee, Moses, my son; and thou art in the similitude of mine Only Begotten.” And then finally, He ended with, “And now, behold, this one thing I show unto thee, Moses, my son.”

It appears that God was determined to teach Moses at least one lesson: “You are my child,” which He repeated at least three times. He could not even mention the name of Moses without immediately adding that he was His son.

However, after Moses was left alone, he felt weak because he was no longer in the presence of God. That is when Satan came to tempt him. Can you see a pattern here? The first thing he said was, “Moses, son of man, worship me.”

In this context, Satan’s request to worship him may have been only a distraction. A significant temptation for Moses in that moment of weakness was to become confused and believe that he was only a “son of man,” rather than a child of God.

“And it came to pass that Moses looked upon Satan and said: Who art thou? For behold, I am a son of God, in the similitude of his Only Begotten.” Fortunately, Moses was not confused and did not allow himself to become distracted. He had learned the lesson of who he really was.

The next account is found in Matthew 4. Scholars have entitled this “the three temptations of Jesus,” as if the Lord was tempted only three times, which of course is not the case.

Hundreds of gallons of ink have been used to explain the meaning and content of these temptations. As we know, the chapter begins by explaining that Jesus had gone into the desert, “and when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hungred.”

Satan’s first temptation apparently had only to do with satisfying the Lord’s physical needs. “Command that these stones be made bread,” he challenged the Savior.

A second enticement may have had to do with tempting God: “Cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee.”

Finally, Satan’s third temptation referred to

Kaikkivaltias, ja Loputon on minun nimeni.” Toisin sanoen, Mooses, haluan sinun tietävän, kuka minä olen. Sitten Hän lisäsi: ”Ja katso, sinä olet minun poikani.” Myöhemmin Hän sanoi: ”Ja minulla on työ sinulle, Mooses, poikani; ja sinä olet minun Ainosyntyiseni kaltainen.” Ja sitten lopuksi Hän sanoi: ”Ja nyt, katso, tämän yhden asian minä näytän sinulle, Mooses, poikani.”

Vaikuttaa siltä, että Jumala oli päättänyt opettaa Moosekselle ainakin yhden asian: ”Sinä olet minun lapseni”, jonka Hän toisti ainakin kolme kertaa. Hän ei voinut edes mainita Mooseksen nimeä lisäämättä heti, että tämä oli Hänen poikansa.

Jäätyään yksin Mooses kuitenkin tunsi heikkoutta, koska hän ei ollut enää Jumalan kanssa. Silloin Saatana tuli kiusaamaan häntä. Huomaatteko tässä kaavan? Ensimmäinen asia, jonka Saatana sanoi, oli: ”Mooses, ihmisen poika, palvele minua.”

Tässä yhteydessä Saatanan pyyntö palvella häntä saattoi olla vain harhautus. Merkittävä kiusaus Moosekselle tuona heikkouden hetkenä oli hämmentyä ja uskoa, että hän oli vain ”ihmisen poika” eikä Jumalan lapsi.

”Ja tapahtui, että Mooses katsoi Saatanaa ja sanoi: Kuka sinä olet? Sillä katso, minä olen Jumalan poika, hänen Ainosyntyisensä kaltainen.” Onneksi Mooses ei hämmentynyt eikä antanut itsensä harhautua. Hän oli oppinut, kuka hän todella oli.

Seuraava kertomus on luvussa Matteus 4. Tutkijat ovat antaneet tälle otsikon ”Jeesuksen kolme kiusausta” ikään kuin Herraamme olisi kiusattu vain kolme kertaa, mikä ei tietenkään pidä paikkaansa.

Näiden kiusausten merkityksen ja sisällön selittämiseen on käytetty satoja litroja mustetta. Kuten tiedämme, luku alkaa selityksellä, että Jeesus oli mennyt autiomaahan: ”Kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, hänen vihdoinkin tuli nälkä.”

Saatanan ensimmäinen kiusaus liittyi ilmeisesti ainoastaan Herran fyysisten tarpeiden tyydyttämiseen. ”Käskä näiden kivien muuttua leiviksi”, hän haastoi Vapahtajaa.

Toinen houkutus saattoi liittyä Jumalan kiusaamiseen: ”Heittäydy alas. Onhan kirjoitettu: ”Hän antaa enkeilleen käskyn.”

Lopuksi Saatanan kolmas kiusaus koski maa-

the aspirations and glory of the world. After Jesus had been shown “all the kingdoms of the world, ... [Satan] saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.”

In truth, Satan’s ultimate temptation may have had less to do with those three specific provocations and more to do with tempting Jesus Christ to question His divine nature. At least twice, the enticement was preceded by the challenging accusation from Satan: “If thou be the Son of God”—if you really believe it, then do this or that.

Please notice what had happened immediately before Jesus went into the desert to fast and pray: we find the account of Christ’s baptism. And when He had come out of the water, there came “a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.”

Do we see the connection? Can we recognize a pattern here?

It is no wonder that every time we are taught about our divine nature and destiny, the adversary of all righteousness tempts us to call them into question.

How different our decisions would be if we really knew who we really are.

We live in a challenging world, a world of increasing commotion, where honorable people strive to at least emphasize our human dignity, while we belong to a church and embrace a gospel that lift our vision and invite us into the divine.

Jesus’s commandment to be “perfect, even as [our] Father which is in heaven is perfect” is a clear reflection of His high expectations and our eternal possibilities. Now, none of this will happen overnight. In the words of President Jeffrey R. Holland, it will happen “eventually.” But the promise is that if we “come unto Christ,” we will “be perfected in him.” That requires a lot of work—not just any work, but a divine work. His work!

Now, the good news is that it is precisely our Father in Heaven who has said, “For behold, this is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

President Russell M. Nelson’s invitation to “think celestial” implies a wonderful reminder of our divine nature, origin, and potential destiny.

ilman pyrkimyksiä ja loistoa. Kun Jeesukselle oli näytetty ”maailman kaikki valtakunnat, [Saatanan] sanoi: ’Kaiken tämän minä annan sinulle, jos polvistut eteeni ja kumarrat minua.’”

Todellisuudessa Saatanan esittämä perimäinen kiusaus ei ehkä liittynyt niinkään niihin kolmeen erityiseen yllytykseen vaan enemmän Jeesuksen Kristuksen houkuttelemiseen kyseenalaistamaan jumalallinen luonteensa. Ainakin kahdesti houkutusta edelsi Saatanan haastava syytös: ”Jos kerran olet Jumalan Poika” – jos todella uskot siihen, tee tämä tai tuo.

Huomaattehan, mitä oli tapahtunut juuri ennen kuin Jeesus meni autiomaahan paastoamaan ja rukoilemaan: löydämme kertomuksen Kristuksen kasteesta. Ja kun Hän oli noussut vedestä, ”taivaista kuului ääni: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”

Näemmekö yhteyden? Tunnistammeko tässä kaavan?

Ei ole mikään ihme, että joka kerta kun meille opetetaan jumalallista luonnettamme ja päämääräämme, kaiken vanhurskauden vastusta ja houkuttelee meitä kyseenalaistamaan ne.

Kuinka erilaisia valintamme olisivatkaan, jos todella tietäisimme, keitä me todella olemme.

Me elämme haastavassa maailmassa, lisääntyvän levottomuuden maailmassa, jossa kunnialliset ihmiset pyrkivät sentään tähdentämään ihmisarvoamme, kun taas me kuulumme kirkkoon ja omaksumme evankeliumin, joka kohottaa näkemystämme ja kutsuu meitä kohti jumalallista.

Jeesuksen käsky ”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin [meidän] taivaallinen [Isämme] on täydellinen” on selkeä osoitus Hänen korkeista odotuksistaan ja meidän iankaikkisista mahdollisuuksistamme. Mikään tästä ei tapahdu yhdessä yössä. Presidentti Jeffrey R. Hollandin sanoin se tapahtuu ”lopulta”. Mutta lupauksena on, että jos me tulemme Kristuksen luokse, me tulemme ”täydellisiksi hänessä”. Se vaatii paljon työtä – ei mitä tahansa työtä, vaan jumalallista työtä. Hänen työtään!

Hyvä uutinen on se, että juuri meidän taivaallinen Isämme on sanonut: ”Sillä katso, tämä on minun työnä kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.”

Presidentti Russell M. Nelsonin kehoitus ”ajattele selestisesti” sisältää suurenmoisen muistutuksen jumalallisesta luonteestamme, alkupe-

tion. We can obtain the celestial only through Jesus Christ's atoning sacrifice.

Perhaps that is why Satan enticed Jesus with the very same temptation from the beginning to the end of His earthly ministry. Matthew recorded that while Jesus hung on the cross, those "that passed by reviled him, ... saying, ... If thou be the Son of God, come down from the cross." Glory be to God that He did not hearken but instead provided the way for us to receive all celestial blessings.

Let us always remember, there was a great price paid for our happiness.

I testify as with the Apostle Paul that "the Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are children of God: and if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together." In the name of Jesus Christ, amen.

rästämme ja mahdollisesta määränpäästämme. Me voimme saavuttaa selestisyyden vain Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin kautta.

Ehkä juuri siksi Saatana houkutteli Jeesusta aivan samalla kiusauksella Hänen maanpäällisen palvelutehtävänsä alusta loppuun asti. Matteus kirjoitti, että kun Jeesus riippui ristillä, "ohikulijat pilkkasivat häntä [ja] sanoivat: – Jos kerran olet Jumalan Poika. Tule alas ristiltä!" Kunnia olkoon Jumalalle, että Hän ei kuunnellut, vaan sen sijaan tarjosi meille mahdollisuuden kaikkien selestisten siunausten vastaanottamiseen.

Muistakaamme aina – onnellisuudestamme on maksettu suuri hinta.

Minä todistan apostoli Paavalin tavoin: "Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa; jos kerran kärsimme yhdessä Kristuksen kanssa, pääsemme myös osallisiksi samasta kirkkaudesta kuin hän." - Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.